

พระบัญญัติสิบประการ

(อพยพ 20:1-17) และข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

1. พระเจ้าตรัสพระวจนะทั้งสิ้นต่อไปนี้ว่า “เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์คือจากแดนทาส “ห้ามมีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา

- “โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าของเรา ท่านจงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน และจงให้ถ้อยคำเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน และจงพูดถึงถ้อยคำเหล่านั้นเมื่อท่านนั่งอยู่ในบ้าน เดินอยู่ตามทาง นอนลงหรือลุกขึ้น จงเอาถ้อยคำเหล่านี้ผูกไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และคาดไว้ที่หน้าผากของท่านเป็นสัญลักษณ์ และจงเขียนถ้อยคำเหล่านี้ไว้ที่เสาประตูบ้าน และที่ประตูของท่าน
เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9

- เพราะพระยาห์เวห์นั้นยิ่งใหญ่ และทรงสมควรรับการสรรเสริญอย่างยิ่ง พระองค์ทรงเป็นที่เกรงกลัวเหนือพระทั้งปวง เพราะพระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพ แต่พระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ -สดุดี 96:4-5

- พระเยซูทรงตอบเขาว่า “ ‘จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน’ และด้วยสุดความคิดของท่าน นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก -มัทธิว 22:37-38

2. “ห้ามทำรูปเคารพสำหรับตน เป็นรูปสิ่งใดซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือบนแผ่นดินเบื้องล่าง หรือในน้ำใต้แผ่นดิน ห้ามกราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าที่ทรงแหวนให้โทษของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ซึ่งเราจนถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน แต่แสดงความรักมั่นคงต่อคนที่รักเรา และรักษาบัญญัติของเราจนถึงนับพันชั่วอายุคน

- “จงรวมตัว และเข้ามา จงมาใกล้พร้อมกัน พวกเจ้าผู้รอดตายของบรรดาประชาชาติ เขาทั้งหลายไม่มีความรู้ คือพวกเขาที่ยกรูปเคารพไม้ของเขาไป และอธิษฐานขอต่อพระ ที่ช่วยเขาให้รอดไม่ได้ อีสยาห์ 45:20
- เพราะฉะนั้นจงประหารโลกีย์วิสัย ในตัวท่าน คือการล่วงประเวณี การโสโครก ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ (ซึ่งเป็นการบูชารูปเคารพ) -โคโลสี 3:5
- มนุษย์ที่เหลื่ออยู่ที่ไม่ได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ไม่ได้กลับใจจากการกระทำที่เกิดจากน้ำมือของพวกเขา ไม่ได้เลิกบูชาผีและรูปเคารพต่างๆ ที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้ ซึ่งไม่สามารถดู หรือฟัง หรือเดิน -วิวรณ์ 9:20

3. “ห้ามใช้พระนามพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าไปในทางที่ผิด เพราะผู้ที่ใช้พระนามของพระองค์ไปในทางที่ผิดนั้น พระยาห์เวห์จะทรงเอาโทษ

- ห้ามสาบานออกนามของเราเป็นความเท็จ ทำให้พระนามพระเจ้าของเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม เราคือยาห์เวห์ -เลวีนิติ 19:12
- “อีกประการหนึ่งท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้แก่คนในสมัยก่อนว่า ‘ห้ามเสียคำสัตย์สาบาน คำสัตย์สาบานที่ได้ถวายต่อองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น ต้องรักษาไว้ให้มั่น ’ ส่วนเราบอกพวกท่านว่า อย่าสาบานเลย ไม่ว่าจะทำโดยอ้างถึงสวรรค์ เพราะสวรรค์เป็นที่ประทับของพระเจ้า หรืออ้างถึงแผ่นดินโลก เพราะแผ่นดินโลกเป็นที่รองพระบาทของพระเจ้า หรืออ้างถึงกรุงเยรูซาเล็ม เพราะกรุงเยรูซาเล็มเป็นราชธานีของพระมหากษัตริย์อย่าสาบานโดยอ้างถึงศีรษะของตน เพราะท่านจะทำให้ผมขาวหรือดำไปสักเส้นหนึ่งก็ไม่ได้ จริงก็จงว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่ คำพูดที่เกินกว่านี้มาจากความชั่ว -มัทธิว 5:33-37
- เพราะฉะนั้นพวกท่านจงอธิษฐานเช่นนี้ว่า ‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก -มัทธิว 6:9-10

- ถ้าใครคิดว่าตัวเองเป็นคนมีธรรมะแต่ไม่ได้ควบคุมลิ้นของตน เขาก็หลอกลวงจิตใจของตนเอง และธรรมะของคนนั้นก็ไม่มีประโยชน์ -ยากอบ 1:26
- พี่น้องของข้าพเจ้า ที่สำคัญกว่าสิ่งอื่นใดก็คือ อย่าสาบาน ไม่ว่าจะทำโดยอ้างสวรรค์หรือโลกหรืออ้างคำสาบานอื่นใดก็ตาม ถ้าใช้ก็จงบอกว่าใช่ ถ้าไม่ใช่ก็จงบอกว่าไม่ใช่ เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่ถูกพิพากษา -ยากอบ 5:12

4. “จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ จงทำงานทั้งสิ้นของเจ้า หกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นห้ามทำงานใดๆไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชายบุตรหญิงของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า เพราะในหกวันพระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์ทรงอวยพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์

- “จงทำการงานในหกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแห่งการหยุดพักสงบ เป็นวันประชุมบริสุทธิ์ ห้ามทำการงานใดๆ เป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์ ตามที่อยู่ทั่วไปของเจ้า -เลวีนิติ 23:3
- ถ้าเจ้าหันเหจากการเหยียบย่ำวันสะบาโต คือจากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเรา และเรียกสะบาโตว่าวันปีติยินดี และ

เรียกวันบริสุทธิ์ของพระยาห์เวห์ว่าวันมีเกียรติ ถ้าเจ้าให้เกียรติ
วันนั้น ไม่ไปตามทางของตัวเอง ไม่ทำตามความพอใจของเจ้า
หรือพูดแต่เรื่องไร้สาระ -อิสยาห์ 58:13

- ยิ่งกว่านั้นอีก เราให้สะบาโตของเราแก่เขาทั้งหลาย เป็นหมาย
สำคัญระหว่างเราและเขา เพื่อเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เป็นผู้ทำ
ให้พวกเขาบริสุทธิ์ -เอเสเคียล 20:12
- พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “วันสะบาโตนั้นทรงตั้งไว้เพื่อมนุษย์
ไม่ได้ทรงสร้างมนุษย์ไว้เพื่อวันสะบาโต -มาระโก 2:27
- แล้วพระองค์เสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธ ที่ซึ่งพระองค์ทรงเจริญวัย
ขึ้น พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโตเช่นเคย และ
ทรงยืนขึ้นเพื่อจะอ่านพระธรรม -ลูกา 4:16
- (ความหมายของวันสะบาโต) ฉะนั้นจึงยังมีการหยุดพักสะบาโต
สำหรับประชากรของพระเจ้า เพราะว่าคนใดที่ได้เข้าสู่การหยุด
พักของพระองค์แล้ว ก็ได้หยุดพักจากงานของตนเอง เหมือน
อย่างที่พระเจ้าได้ทรงหยุดพักจากพระราชกิจของพระองค์
ฮีบรู 4:9-10

5. “จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนยาวบน
แผ่นดิน ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าประทานแก่เจ้า

- “ผู้ใดด่าแช่งบิดามารดาของตน ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษถึงตาย
อพยพ 21:17

- จงตีสอนบุตรชายของเจ้าเมื่อยังมีความหวัง อย่าจงใจให้เขาพินาศไป -สุภาษิต 19:18
- ไม้เรียวและคำตักเตือนให้ปัญญา แต่เด็กที่ถูกปล่อยปละละเลย จะนำความอับอายมาสู่มารดา -สุภาษิต 29:15
- ส่วนท่านทั้งหลายที่เป็นบิดา อย่ายั่วบุตรของท่านให้เกิดโทสะ แต่จงเลี้ยงดูพวกเขาด้วยการสั่งสอนและการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า -เอเฟซัส 6:4

6. “ห้ามฆ่าคน

- ใครทำให้มนุษย์โลหิตไหล มนุษย์จะทำให้โลหิตผู้นั้นไหลเหมือนกัน เพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ ตามพระฉายาของพระองค์ ปฐมกาล 9:6
- “ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้กับคนในสมัยก่อนว่า ‘ห้ามฆ่าคน ถ้าใครฆ่าคน คนนั้นจะต้องถูกพิพากษา’ แต่เราบอกพวกท่านว่า ใครโกรธพี่น้องของตน คนนั้นจะต้องถูกพิพากษา ถ้าใครพูดกับพี่น้องอย่างเหยียดหยาม คนนั้นจะต้องถูกนำไปยังศาลสูงให้พิพากษา และถ้าใครพูดว่า ‘อ้ายโง่’ คนนั้นจะมีโทษถึงไฟนรก เพราะฉะนั้น ถ้าท่านนำเครื่องบูชามาถึงแท่นบูชาแล้ว และระลึกขึ้นได้ว่า พี่น้องมีเหตุขัดเคืองข้อหนึ่งข้อใดกับท่าน จงวางเครื่องบูชาไว้ที่หน้าแท่นบูชา และกลับไปคืนดีกับพี่น้องผู้นั้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยมาถวายเครื่องบูชาของท่าน จงปรองดองกับคู่ความ

โดยเร็วในขณะที่พากันไปศาล มิฉะนั้นคู่ความนั้นจะมอบตัวท่านไว้กับผู้พิพากษา แล้วผู้พิพากษาจะมอบตัวท่านไว้กับผู้คุม และท่านจะต้องถูกขังไว้ในคุก เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ท่านจะออกจากที่นั่นไม่ได้จนกว่าจะใช้หนี้หมด

มัทธิว 5:21-26

- นี่แน่ะ ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าแก้แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้ แล้วแต่พระเจ้าจะทรงลงโทษ เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า ตรัสว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบแทน” -โรม 12:19
- ผู้ที่เกลียดชังพี่น้องของตนก็เป็นผู้ฆ่าคน และพวกท่านก็รู้อยู่แล้วว่าผู้ฆ่าคนนั้นไม่มีชีวิตนิรันดรดำรงอยู่ในตัวเขาเลย
1 ยอห์น 3:15
- แต่พวกที่ขี้ขลาด พวกที่ไม่เชื่อ พวกที่ประพฤติด้อย่างน่าสะอิดสะเอียน พวกฆาตกร พวกล่วงประเวณี พวกใช้เวทมนตร์ พวกบูชารูปเคารพ และทุกคนที่โกหกนั้น มรดกของพวกเขาคืออยู่ในบึงที่ไฟและกำมะถันกำลังลุกไหม้อยู่ ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง”
วิวรณ์ 21:8

7. “ห้ามล่วงประเวณีผ้าเมียเขา

- “ถ้าผู้ใดร่วมประเวณีกับภรรยาของ เพื่อนบ้าน ผู้ร่วมประเวณีทั้งชายและหญิงนั้นจะต้องถูกลงโทษถึงตาย -เลวีนิติ 20:10

- ชายที่ล่วงประเวณี ย่อมไม่มีสามีสักคน ใครทำอย่างนั้นก็ทำลายตนเอง - สุภาพิต 6:32
- “ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า ‘ห้ามล่วงประเวณีผิวเมียเขา’ ส่วนเราบอกพวกท่านว่า ใครมองผู้หญิงด้วยใจกำหนดในหญิงนั้น คนนั้นได้ล่วงประเวณีในใจของเขากับหญิงนั้นแล้ว
มัทธิว 5:27-28
- เราขอบอกท่านทั้งหลายว่า ใครก็ตามที่หย่าภรรยาของตน แล้วไปมีภรรยาใหม่ก็ผิดประเวณี เว้นแต่ว่านางเป็นชู้กับชายอื่น ”
มัทธิว 19:9
- “ผู้ที่หย่าภรรยาของตนแล้วไปมีภรรยาใหม่ก็ผิดประเวณี และคนที่รับหญิงซึ่งสามีหย่าแล้วมาเป็นภรรยาของตนก็ผิดประเวณีด้วย
ลูกา 16:18
- จงหลีกเลี่ยงจากการล่วงประเวณี บาปอย่างอื่นที่มนุษย์ทำนั้นเป็นบาปนอกร่างกาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้น ทำผิดต่อร่างกายของตนเอง
1 โครินธ์ 6:18
- จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้เพียงสมรสปราศจากมลทิน เพราะคนที่ประพฤติผิดทางเพศ และคนที่ล่วงประเวณีนั้นพระเจ้าจะทรงพิพากษา - ฮีบรู 13:4

8. “ห้ามลักขโมย

- “ถ้าผู้ใดฝากเงินหรือสิ่งของไว้กับเพื่อนบ้าน แล้วของนั้นถูกขโมยไปจากบ้านผู้นั้น ถ้าจับขโมยได้ ขโมยต้องจ่ายค่าชดใช้เป็นสองเท่า อพยพ 22:7
- “ห้ามลักทรัพย์ ห้ามโกง ห้ามมุสาต่อกัน -เลวีนิติ 19:11
- อย่าวางใจในการบีบบังคับ อย่าหวังลมๆ แล้งๆ จากการปล้น ถ้าความมั่งคั่งเพิ่มขึ้น ก็อย่าวางใจในสิ่งนั้น -สดุดี 62:10
- คลังทรัพย์อธรรมไม่เป็นประโยชน์ แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นจากความตาย -สุภาษิต 10:2
- คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีกต่อไป แต่จงใช้มือ [ของตน] ตรากตรำทำงานที่ดีดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไรแจกจ่ายให้คนที่มีความจำเป็น -เอเฟซัส 4:28

9. “ห้ามเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน

- มีหกสิ่งซึ่งพระยาห์เวห์ทรงเกลียด มีเจ็ดสิ่งซึ่งเป็นที่น่าเกลียดน่าชังสำหรับพระองค์ ได้แก่ ดวงตายโส ลิ่นมุสา และมีมือที่เข่นฆ่าคนบริสุทธิ์ ใจที่คิดแผนเลวร้าย ทำซึ่งริบวิ้งไปสู่ความชั่ว พยานเท็จ ซึ่งหายใจออกมาเป็นคำมุสา และคนที่หว่านความแตกร้างในหมู่พี่น้อง -สุภาษิต 6:16-19
- พยานเท็จจะถูกลงโทษ และคนพูดปดจะพินาศ -สุภาษิต 19:9
- เพราะว่าไม่มีอะไรที่ซ่อนไว้แล้วจะไม่ปรากฏให้เห็น และไม่มีอะไร

ที่ปิดบังแล้วจะไม่ถูกล่วงรู้หรือเผยให้ประจักษ์ - ลูคา 8:17

- อย่าพูดโกหกต่อกันและกัน เพราะว่าท่านได้ปลดวิสัยมนุษย์เก่า กับพฤติกรรมของมนุษย์นั้นแล้ว และสวมวิสัยมนุษย์ใหม่ที่กำลัง ได้รับการสร้างขึ้นใหม่ตามพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้าง เพื่อให้รู้จักพระเจ้า - โครินธ์ 3:9-10

10. “ห้ามโลกบ้านเรือนของเพื่อนบ้าน ห้ามโลกภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือทาสทาสีของเขา หรือโค ลาของเขา หรือสิ่งใดๆ ซึ่งเป็นของของเพื่อนบ้าน”

- “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในโลก ที่อาจเป็น สนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจทะเลวงลักเอาไปได้ แต่ จงสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลง จะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีขโมยทะเลวงลักเอาไปได้ เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย “ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้ เพราะว่าเขาจะซังนายข้างหนึ่ง และรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้ - มัทธิว 6:19-21, 24
- แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ระวังให้ดี จงหลีกเลี่ยงจากความ โลกทุกอย่าง เพราะว่าชีวิตของคนไม่ได้อยู่ที่การมีของฟุ่มเฟือย” ลูคา 12:15

- จงชายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน จงทำถุงใส่เงินสำหรับตนซึ่งไม่รู้จักเก่า คือมีทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่รู้จักหมดสิ้น ที่ขโมยไม่ได้เข้ามาใกล้ และที่ตัวแมลงไม่ได้ทำลาย เพราะว่าทรัพย์สมบัติของพวกท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย
ลูคา 12:33-34
- ส่วนพวกที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในการล่อลวงและติดกับดักของความอยากมากมายที่โง่เขลาและอันตราย ซึ่งจุดคนเราให้ลงไปสู่ความพินาศและความย่อยยับ เพราะว่าการรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด ความโลภเงินทองนี้ที่ทำให้บางคนหลงไปจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์มากมาย
1 ทิโมธี 6:9-10

พระบัญญัติข้อที่สำคัญที่สุด

“ท่านอาจารย์ ในธรรมบัญญัตินั้น พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด?”
พระเยซูทรงตอบเขาว่า “ ‘จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน’ และด้วยสุดความคิดของท่าน นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ ‘จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’ ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งหมด ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้” -มัทธิว 22:36-40

1. **שמע ישראל** (ชามมา อิสราเอล)

“โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เท่านั้นทรง

เป็นพระเจ้าของเรา ท่านจงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วย
สุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน และจงให้ถ้อยคำเหล่านี้ที่
ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และท่านจงสอน
ถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน และจงพูดถึงถ้อยคำ
เหล่านั้นเมื่อท่านนั่งอยู่ในบ้าน เดินอยู่ตามทาง นอนลงหรือลุกขึ้น
จงเอาถ้อยคำเหล่านี้ผูกไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และคาด
ไว้ที่หน้าผากของท่านเป็นสัญลักษณ์ และจงเขียนถ้อยคำเหล่านี้
ไว้ที่เสาประตูบ้าน และที่ประตูของท่าน

เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9

2. กฎทองคำ

ห้ามแก้แค้นหรือผูกพยาบาทลูกหลานคนชาติเดียวกับเจ้า แต่จง
รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราคือยาห์เวห์ “จงลุกขึ้นคำนับ
คนผมหงอกและเคารพผู้อาวุโส และจงยำเกรงพระเจ้าของเรา
เราคือยาห์เวห์ “เมื่อคนต่างด้าวอาศัยอยู่กับเจ้าในแผ่นดินของ
พวกเจ้า ห้ามข่มเหงเขา คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่กับพวกเจ้านั้นก็
เป็นเหมือนกับคนท้องถิ่นของเจ้า จงรักเขาเหมือนกับรักตัวเอง
เพราะว่าพวกเจ้าเคยเป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินอียิปต์ เราคือยาห์
เวห์พระเจ้าของเรา - เลวีนิติ 19:18, 32-34

ธรรมบัญญัติของพระเจ้าในพันธสัญญาใหม่

พระเจ้าประทานธรรมบัญญัติให้แก่เราเพื่อแสดงให้เห็นว่าอะไรคือ
ความบาปและความไร้สามารถของพวกเราที่จะทำดี

ถ้าอย่างนั้นเราจะว่าอย่างไร? จะว่าธรรมบัญญัติคือบาปหรือ? เปล่าเลย
แต่ถ้าถ้าไม่มีธรรมบัญญัติแล้ว ข้าพเจ้าก็คงไม่รู้จักบาป เพราะว่าถ้า
ธรรมบัญญัติไม่ได้ห้ามว่า “ห้ามโลภ” ข้าพเจ้าก็คงไม่รู้ว่าจะอะไรคือความ
โลภ -โรม 7:7

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพบว่ามิถุธรรมดาอย่างหนึ่ง คือเมื่อไรที่ข้าพเจ้าตั้งใจ
จะทำความดี ก็มักจะเลือกทำชั่วซึ่งอยู่ใกล้ตัว เพราะว่าส่วนลึกในใจ
ของข้าพเจ้านั้น ก็ชื่นชมในธรรมบัญญัติของพระเจ้า แต่ข้าพเจ้าเห็นมี
กฎอีกอย่างหนึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า ซึ่งต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของ
ข้าพเจ้า และชักนำให้อยู่ใต้บังคับกฎแห่งบาป ซึ่งอยู่ในอวัยวะของ
ข้าพเจ้า โอ้ย ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไรเช่นนี้? ใครจะช่วยให้พ้น
จากร่างกายแห่งความตายนี้ -โรม 7:21-24

ถ้าเช่นนั้น มีธรรมบัญญัติไว้ทำไม? ที่เพิ่มธรรมบัญญัติก็เพราะการ
ละเมิด จนกว่าพงศ์พันธุ์ตามพระสัญญานั้นจะมาถึง พวกทูตสวรรค์ได้
ตั้งธรรมบัญญัตินั้นไว้โดยมือของคนกลาง เพราะฉะนั้นธรรมบัญญัติจึง
เป็นผู้ควบคุมของเรา จนพระคริสต์เสด็จมา เพื่อเราจะถูกชำระให้ชอบ
ธรรมโดยความเชื่อ -กาลาเทีย 3:19, 24

เพราะว่าใครที่รักษาธรรมบัญญัติทั้งหมด แต่ผิดอยู่ข้อเดียว คนนั้นก็ทำผิดธรรมบัญญัติทั้งหมด -ยากอบ 2:10

พวกเราไม่ได้รอดด้วยการรักษาธรรมบัญญัติแต่รอดด้วยพระคุณเท่านั้น
เพราะว่าในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่มีใครถูกชำระให้ชอบธรรมได้ โดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ เพราะว่าธรรมบัญญัตินั้นทำให้เรา
รู้จักบาป -โรม 3:20

เพราะเราเห็นว่า คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็โดยอาศัย
ความเชื่อ นอกเหนือการประพฤติตามธรรมบัญญัติ -โรม 3:28

ยังรู้ว่าไม่มีใครถูกชำระให้ชอบธรรมได้ โดยการประพฤติตามธรรม
บัญญัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น เราเองก็ได้เชื่อในพระ
เยซูคริสต์ เพื่อจะถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่
โดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ เพราะว่าโดยการประพฤติตาม
ธรรมบัญญัตินั้น ไม่มีมนุษย์คนใดจะถูกนับว่าชอบธรรมได้เลย ข้าพเจ้า
ไม่ได้ทำให้พระคุณของพระเจ้าเป็นโมฆะ เพราะว่าถ้าความชอบธรรม
เกิดจากธรรมบัญญัติแล้ว พระคริสต์ก็สิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์
กาลาเทีย 2:16, 21

เป็นที่แน่ชัดว่า ไม่มีใครถูกชำระให้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าด้วยธรรมบัญญัติได้เลย เพราะว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่โดย
ความเชื่อ” -กาลาเทีย 3:11

เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่ มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครรอดได้ -เอเฟซัส 2:8-9

พวกเราไม่ได้ได้อยู่ภายใต้การสาปแช่งของธรรมบัญญัติอีกต่อไป

เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่ มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครรอดได้ -เอเฟซัส 2:8-9

เพราะว่าคนทั้งหลายซึ่งฟังการประพฤติตามธรรมบัญญัติ ก็ถูกสาปแช่ง เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า “ทุกคนที่ไม่ได้ประพฤติตามข้อความทุก ข้อที่เขียนไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง” -กาลาเทีย 3:10

พระเยซูไม่ได้ยกเลิกธรรมบัญญัติ

เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า จนกว่าฟ้าและดินจะล่วงไป แม้อักษรที่เล็กที่สุด หรือขีด ขีดหนึ่ง ก็จะไม่มีการสูญไปจากธรรมบัญญัติ จนกว่าทุกสิ่งจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น ใครทำให้ข้อเล็กน้อยเพียงข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้ มีความสำคัญน้อยลง และสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้น ด้วย คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ใครที่ ประพฤติและสอนตามธรรมบัญญัติ คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นใหญ่ใน แผ่นดินสวรรค์ -มัทธิว 5:18-19

เช่นนั้นแหละ พวกท่านจงพูดและทำเหมือนอย่างคนที่จะถูกพิพากษา
ด้วยหลักเกณฑ์แห่งเสรีภาพ -ยากอบ 2:12

ถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เราจะมั่นใจได้ว่าเรารู้จัก
พระองค์ ผู้ที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์” แต่ไม่ได้ประพฤติตาม
พระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนพุดมูสาและสัจจะไม่ได้อยู่ในเขา
เลย -1 ยอห์น 2:3-4

เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้ คือเมื่อเราประพฤติตามพระ
บัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระหนัก
เกินไป -1 ยอห์น 5:3